

Dalo by se říci, že irská herečka a autorka svého nejslavnějšího dramatického opusu musela předem znát Josefa Širhala a Ondřeje Buchtu, dva chasníky z Popůvek, neboť oni v představení ***Plný kapsy šutrů*** dokonale ztvárnili téměř celé její zamilované Irsko.

Já vím, že toto mé tvrzení má neověřený podklad, ale jsem ochoten tomu věřit. Jinak přeci není možné, že výše jmenovaní pánové, pravděpodobně spojeni jednou srdeční aortou, dokáží vyjádřit autorčiny pocity tak dokonale.

Příběh dvou předem ztracených existencí, dvou pábitelů a věčných snů je konfrontován s dalšími bizarními a pitoreskními postavičkami jak drsného irského venkova, tak velké hollywoodské filmové mašinerie.

Zmínění pánové potvrdili, že divadlo není jen výsostné umění, nýbrž velká výpověď o životě. Takže chasníci z Popůvek (nejen za mne) – velké DĚKUJI za příjemně strávený večer, za herecký koncert, za váš přístup k textu, za to, že jste mi polechtali bránici, i za to mrazení v zádech a deroucí se slzy na povrch. Do budoucna vám přeje spoustu divadelní radosti

Vaše ztracená existence

(Ladislav Valeš)